

[Hilmar Baunsgaard.]

uene om, hvordan man bedst gjorde det — det er statsministerens afgørelse — så vil jeg sige, at statsministeren må se i øjnene, at det går ikke godt med samarbejdet mellem regeringen og markedsudvalget. Det gør det ikke. Vi kan diskutere årsager. Jeg tror, vi har en fælles interesse i, at det kommer til at gå godt. Når jeg mener, at der er et problem, så hænger det sammen med, at jeg ikke tror på, det er fysisk muligt at overkomme arbejdet for én mand, simpelt hen fordi der meget ofte på de forskellige områder vil være tidsmæssige sammenfald mellem lige vigtige ting. Derfor tror jeg alligevel, det ville være rigtigt af statsministeren at overveje det.

Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at det var fysisk muligt for noget menneske at klare det på grund af disse tidsmæssige sammenfald, men jeg kan da selvfølgelig ikke føre et bevis for, at der ikke skulle findes et sådant supermenneske. Det, jeg bare må sige, er: vi har ikke mødt ham endnu!

Stetter (KF):

Jeg takker for hr. Ivar Nørgaards oplysninger vedrørende andre landes EF-engagement. Der ligger i hr. Ivar Nørgaards udtalelse en bekræftelse på det ærede medlems store interesse for De europæiske Fællesskaber, og denne interesse er jeg glad for; den viser, at vi stadig væk opfatter EF på samme måde. Jeg skal i øvrigt kun anføre, at jeg mener, det tidligere er oplyst, at nogle landes statssekretærer har politisk status, medens andre landes statssekretærer eller mødedeltagere ikke har den samme stilling. Nu vel, det er jo ikke hovedsagen i denne debat.

Hr. Maigaard indledte sin tale med at opfordre EF-tilhængerne til at sætte sig ind i sagerne. Der ligger i denne opfordring en påstand om, at EF-tilhængerne i tinget ikke ved, hvad der foregår EF-mæssigt. Påstanden er urigtig, og den er urimelig. Udtalelsen er udtryk for en heldigvis sjælden form for overdrivelse og selvbevidsthed. Hr. Maigaard er ikke den eneste, der ved, hvad der foregår — heldigvis.

Jeg skal foretage en enkelt sammenligning: hr. Maigaard kan ikke følge arbejdet i folketingets andre stående udvalg, f. eks. ikke i folketingets skatteudvalg, hvor jeg

har den fornøjelse at være formand. Det er der ingen der forventer eller forlanger af hr. Maigaard. Men jeg går ud fra, at hr. Maigaard får en orientering fra sine repræsentanter i skatteudvalget om hovedlinjerne i dansk skattepolitik. På samme måde kan alle tingets medlemmer ikke følge markedsudvalgets forhandlinger i detaljer om mange forskellige EF-sager, men udvalgets medlemmer orienterer på normal vis deres respektive partifæller om hovedlinjerne — jeg understreger hovedlinjerne — i landets markedspolitik. Desuden har 6 politiske partier her repræsentanter i Europa-Parlamentet, og jeg går også ud fra, at disse repræsentanter orienterer deres gruppefæller.

Jeg skal gentage fra min tale i formiddags, at markedsudvalget har afgivet en beretning, hvoraf det fremgår, at man med henblik på et nærmere samarbejde med de danske EF-parlamentarikere har fremsat den idé, at disse kolleger giver markedsudvalgets medlemmer en orientering om, hvad der kommer af forslag fra kommissionen, på et meget tidligt tidspunkt. Det er en tanke, som ikke er ført ud i livet på anden måde, end at disse medlemmer har brugt deres information til at angribe markedsministeren i stedet for at orientere markedsudvalgets medlemmer. Jeg kan forstå, at EF-modstanderne bruger denne praksis, men jeg kan ikke begribe, at EF-tilhængerne gør det.

Hr. Maigaard anfører, at problemet er, at tinget ikke er sammensat som befolkningen. Det er jo en påstand. Det er kun rigtigt under den forudsætning, at analyseinstitutternes resultater opfyldes ved en eventuel kommende folkeafstemning, og det er miningsløst at bygge en problemstilling på et så løst og urimeligt grundlag. Resultatet af valget i Storbritannien er et eksempel på, at det kan man simpelt hen ikke bygge en problemstilling på.

Må jeg sige til hr. Ib Christensen i fortsættelse af det, hr. Arne Christiansen allerede har sagt vedrørende spørgsmålet om stillingtagen til harmonisering af momsgrundlaget, at jeg agter at indstille til folketingets skatteudvalg, at vi behandler denne sag første gang den 16. oktober, næste gang den 18. oktober, og så skulle vi gerne onsdag den 23. oktober være i stand til at aflevere en stillingtagen til folketingets markedsudvalg.